

FILMOTECA PER A LES ESCOLES

2023-2024

FilmoTeca
de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

FILMOTECA PER A LES ESCOLES

GABI. DELS 8 ALS 13 ANYS

Engeli Broberg

Material didàctic de la pel·lícula

Recomanada per a ESO

Filmoteca per a les escoles està adreçat a centres educatius i té l'objectiu de fomentar l'interès d'infants i joves pel cinema, així com de formar els espectadors i espectadores del futur, tot posant en valor el nostre patrimoni cinematogràfic.

ÍNDEX

- 6 Fitxa tècnica i amb qui treballem
- 7 Què treballem?
- 8 Competències curriculars relacionades
- 9 El suport familiar en les infàncies no binàries
- 10 El cinema documental per la transformació social
- 11 Els imaginaris socials i les identitats de gènere
- 13 Activitats abans del visionat
- 15 Activitats després del visionat
- 16 Glossari
- 17 Per seguir a l'aula

FITXA TÈCNICA

Gabi. Dels 8 als 13 anys

- **Títol original:** *Gabi, 8 till 13 ar*
- **Direcció:** Engeli Broberg
- **Direcció de fotografia:** Tommy Olsson
- **Música:** Sofia Hallgren i Kjetil Schander-Larsen
- **Muntatge:** Kalle Lindberg i Engeli Broberg
- **Any:** 2021
- **Durada:** 75 minuts

Sinopsi

Gabi tan sols vol ser Gabi. Un desig que sembla senzill, però que no ho és. Veiem la Gabi com creix en la pantalla al llarg de cinc anys, posant en dubte les idees preconcebudes sobre el gènere, la norma i el dret a ser qui vulgui ser.

AMB QUI TREBALLEM

Arnau Roig

L'Arnau Roig és professor associat a la Universitat Pompeu Fabra i a l'Autònoma de Barcelona. També treballa amb adolescents amb sexualitats i gèneres diversos al projecte BANDADA i té una llarga trajectòria en educació tant secundària com superior. La seva recerca s'interessa per la intersecció entre sexualitat, gènere i comunicació, i com la representació als mitjans influeix en temes com l'autoestima corporal o la salut sexual.

BANDADA ofereix espais de trobada i socialització per a adolescents i post-adolescents amb expressions i identitats de gènere i sexualitats diverses. El projecte neix al 2022 fruit dels 18 anys d'experiència de la Cooperativa Feminista Candela en intervenció social, feina amb adolescents i educació, i dels 7 anys de les colònies OASIS, un referent a nivell nacional de l'àmbit del lleure amb adolescents LGBTI+.

QUÈ TREBALLEM

- La importància del suport familiar en les infàncies no binàries
- El cinema documental per la transformació social
- Els imaginaris socials i les identitats de gènere

COMPETÈNCIES CURRICULARS RELACIONADES

TRANSVERSALS

Competència emprenedora

- CE1. Analitzar necessitats i oportunitats i afrontar reptes amb sentit crític, fent balanç de la seva sostenibilitat i valorant l'impacte que pugui suposar en l'entorn, per presentar idees i solucions innovadores, ètiques i sostenibles dirigides a crear valor en l'àmbit personal, social, cultural i econòmic.

Competència ciutadana

- CC1. Analitzar i comprendre idees relatives a la dimensió social i ciutadana de la seva pròpia identitat, així com als fets socials, històrics i normatius que la determinen, demostrant respecte per les normes, empatia, equitat i esperit constructiu en la interacció amb els altres en diferents contextos socioinstitucionals.
- CC2. Analitzar i assumir amb fonament els principis i valors que emanen del procés d'integració europeu, de l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol i de Catalunya i dels drets humans i de

l'infant, participant en activitats comunitàries, com la presa de decisions o la resolució de conflictes, amb actitud democràtica, respecte per la diversitat, i compromís amb la igualtat de gènere, la cohesió social, el desenvolupament sostenible i l'assoliment de la ciutadania mundial.

- CC3. Analitzar i comprendre problemes ètics fonamentals i d'actualitat, considerant críticament els valors propis i aliens, i desenvolupant els seus propis judicis per afrontar la controvèrsia moral amb actitud dialogant, argumentativa, respectuosa i oposada a qualsevol tipus de discriminació o violència —incloent-hi la violència masclista, LGTBIfòbica, racista o capacitista— o fonamentalisme ideològic

Competència personal, social i d'aprendre a aprendre

- CPSAA 4. Fer autoavaluacions sobre el propi procés d'aprenentatge, buscant fonts fiables per validar, sustentar i contrastar la informació i per obtenir conclusions rellevants.

EL SUPORT FAMILIAR EN LES INFÀNCIES NO BINÀRIES

La directora de *Gabi*, Engeli Broberg, va conèixer Gabi i la seva mare el mes de novembre de 2014 a una cafeteria d'Estocolm. Quan van parlar, explica la cineasta, va tornar a la seva infància, perquè Gabi pensava i es preguntava les mateixes coses que ella quan tenia la seva edat: Què vol dir ser una nena i què vol dir ser un nen? S'ha d'encaixar en alguna d'aquestes etiquetes? Com a lesbiana, Engeli Broberg se sent identificada amb Gabi quan té la sensació que és diferent de la resta d'infants i que no segueix la norma social, i també entén la por que pot arribar a fer adonar-se d'aquesta diferència i el fet de no ser acceptada. A Gabi l'acompanyen la família (la seva mare, el company de la mare) i alguns amics i amigues, però sí que és protagonista indiscutible del documental, i només la presentació del personatge des de les primeres escenes així ho evidencia. La veu en off de Gabi, amb preguntes autorespostes que es formulen en el moment vital d'entrada a l'adolescència, ens situa des dels primers minuts al costat del personatge protagonista i ens acompanyen en el seu camí de descobriment identitari, sense una conclusió tancaada. La pel·lícula comença amb la lectura en off de la carta que Gabi escriu al seu jo del futur: “no deixis mai de jugar a futbol; deixa de preocupar-te pel que pensin els altres de tu; continua tenint el valor de ser el que ets, encara que no siguis com tothom”.

Una pel·lícula amb sensibilitat

El valor de la diferència en aquests primers minuts del llargmetratge subratllen el que serà el to del documental i el posicionament polític de la proposta. Les diferències de Gabi vers la resta d'infants de les classes de les diferents escoles per on passa són plasmes a través d'un retrat de la norma de la norma de gènere (compartida socialment entre la majoria de la societat), i com Gabi se n'allunya i s'hi apropa, segons el moment. Els desitjos, necessitats i projeccions permeten imaginar com trontolla aquesta norma, i és que Engeli Broberg construeix un retrat complex, entrecreuant la seva disconformitat amb les normes binàries de gènere amb altres conflictes que també són vertebradors de la seva identitat: l'absència del pare biològic, el desplaçament a una altra ciutat, la separació amb el seu millor amic. Són diverses les experiències que poden ser presents al llarg del procés de créixer vinculades a canvis en el cos, rols de gènere, migracions, relacions familiars, etc. i que poden marcar allò que es projecta ser. I d'alguna manera, des de l'altra costat de la pantalla, també nosaltres acompanyem el desenvolupament del qual la directora, i Gabi mateix, ens fa partícips deixant-nos ser al seu costat, amb les preguntes, els malestars, les inquietuds i les celebracions compartides d'una vida no binària.

Fotograma de *Gabi* (Engeli Broberg, 2021).

EL CINEMA DOCUMENTAL PER LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL

Muchachas de uniforme (Leontine Sagan, 1931) va ser una ficció que es va estrenar el 1931 a Alemanya, poc abans que Hitler prengués el poder, i es considera la primera pel·lícula que tracta el lesbianisme de forma directa i com a tema central. Juntament amb altres produccions culturals, va ser censurada pel nazisme perquè es considerava “degenerada” o “decadent” (Entartete Kunst) i, per tant, perillosa pel règim d'extrema dreta. A més, el lesbianisme s'assenyala com un problema, no com una possibilitat de vida vivible, una narrativa sovint habitual en les ficcions LGTBQ+ del segle XX.

Caldrien unes quantes dècades per veure representacions positives, que permetessin la identificació amb els i les seves protagonistes, amb desenllaços esperançadors i allunyats d'identitats i experiències centrades en les violències. Especialment a partir dels anys noranta del segle passat, les experiències LGTBQ+ al cinema s'orientarien cap a la sensibilització sobre la llibertat i la diversitat afectiva i sexual, en ocasió acompanyades d'una revisió crítica dels mandats de gènere i de la norma binària. A part d'una potencial identificació amb part del públic espectador, aquest cinema permeté una reflexió sobre els reptes de la construcció identitària en les etapes vitals de la infància i l'adolescència, així com a la visibilitat d'experiències LGTBQ+ joioses i plaents.

Sota el paraigua del denominat New Cinema Queer, aparegut arran de la consolidació de la Teoria Queer, mostraria un rebuig a l'heteronormativitat dins del cinema, amb personatges i narratives predominantment LGTBQ+. Una finestra d'aire fresc que, si bé altres pel·lícules havien obert camí, es consolidaria en paral·lel a l'adquisició de drets fruit de les lluites de l'activisme de la dissidència sexual i de gènere.

Documentals de referència

El cinema documental s'ha nodrit també dels avenços en el guany de llibertats LGTBQ+, dedicant retrats documentals a persones o col·lectius destacats. Una filmografia indispensable és la de Monika Treut amb *Gendernauts* (1999) i *Genderation* (2021), la continuïtat de la primera, on la realitzadora torna a Califòrnia per retrobar-se amb els i les protagonistes de la rodada vint anys abans. El de 1999 és un dels primers documentals que retraten les persones pioneres del moviment trans a San Francisco. Amb una mirada vitalista i afectuosa, la directora proposa desemmascarar la construcció normativa de les convencions de gènere i de sexe a través del testimoni de Stafford, Jordi, Max, Texas, Hida i Susan. El documental mostra la realitat de la multiplicitat genèrica –els transgènere–, i evidencia que la identitat no pertany a una essència biològica, sinó a un continuum, a una complexa construcció diària que, en molts casos, comporta el fatigós procés de reassignació sexual.

Al nostre país, cal destacar la frescor de *Mikele* (Ekhiñe Etxeberria, 2017), un migmetratge premiat que reflexiona sobre les complexitats de l'adolescència i descriu un panorama alternatiu de la transsexualitat a Espanya, i que remet a la història de *Gabi*. A través de filmacions del seu entorn familiar, l'institut, el temps lliure, el procés de transició i la colla d'amigues, coneixem a Mikele. La diferència és que la pel·lícula basca combina dos tipus d'imatges, les que l'equip de gravació filma i les que Mikele filma, on surt ella parlant a càmera, amb una de pròpia, que serveix d'extensió de la construcció de la identitat a través de l'autoexploració, tan pròpia de l'etapa vital adolescent.

ELS IMAGINARIS SOCIALS I LES IDENTITATS DE GÈNERE

La majoria de les societats estan construïdes sobre la premissa que hi ha dues maneres de classificar els éssers humans segons el gènere, homes i dones. Això té un efecte profund sobre la nostra personalitat, la manera com actuem i la nostra posició en la societat, així com les expectatives que es té de nosaltres en funció d'aquesta classificació, i ja des d'una primera infància. Però aquesta opció -home/masculí, dona-femenina- no comprèn aquelles persones que se surten de la norma i d'aquest patró de pensament binari, i algunes persones, poden no encaixar-hi o ser considerades diferents. De fet, la diversitat afectiva i sexual és molt més complexa i està composta per: la identitat de gènere (home, dona, no binari, gènere fluid), el sexe (genital, fenotípic, hormonal, cromosomàtic, gonadal), l'orientació sexual (homosexual, lesbiana, bisexual, hetero, asexual, etc.) i l'expressió de gènere (masculina, femenina, andrògina, etc.).

A *Gabi* som testimonis de la complexitat i de com s'entrecreuen sovint aquestes categories, tot i que l'orientació sexual no està en un primer pla. La pel·lícula lluita contra les idees preconcebudes sobre com "ha de ser" una nena i això fa que constantment Gabi hagi de justificar i de defensar tot el que fa. Això li fa mal, i també a tots aquells infants que no acaben d'encaixar en el seu entorn. Els adults sovint treuen importància al fet que hi hagi infants que s'identifiquin com a persones no-binàries perquè consideren que encara són massa petits per entendre-ho o que tan sols és una fase i que "ja els passarà." Quan arriben a la pubertat, els canvia el cos i ho fa d'una manera que potser no és com voldrien. Això moltes vegades fa que se sentin incòmodes o que fins i tot afecti la seva salut mental. Hi ha estudis que demostren que més de la meitat de la gent jove trans o que s'identifica com a no-binària s'ha intentat suïcidar almenys un cop abans de complir vint anys.

Fotograma de Mikele amb les seves amigues (*Mikele* (Ekhiñe Etxeberria, 2017)).

Vides dignes de ser viscudes

Per tant, atendre l'impacte dels rols i mandats de gènere abans d'arribar a l'adolescència és crucial per eixamplar el ventall de possibilitats i expectatives en créixer. La pel·lícula *Gabi* acompanya a preguntar-se com entenem el gènere, i quin impacte pot tenir si se sacsegen creences i valors validats àmpliament per la societat occidental. I també perquè la presència dels estereotips de gènere, és a dir, el conjunt d'idees construïdes a partir de normes culturals preestabertes que poden esdevenir, a ulls d'un grup o d'una societat, el model de comportament desitjable perquè els seus membres siguin acceptats o acceptades, poden derivar en discriminacions i violències. La pel·lícula és un exercici d'abordatge, amb cura i sensibilitat, al desenvolupament de Gabi dels 8 als 13 anys, en el seu camí exploratori sobre la identitat

i en especial quin impacte hi tenen els mandats de gènere. El que fa durant aquests cinc anys de converses, reflexions i vida quotidiana enregistrada no és un camí solitari. La condició humana requereix estar integrada en un context que possibilita o dificulta el desenvolupament personal, aquest context és interseccional i, per tant, amb múltiples i variades dimensions. L'acompanyament personalitzat sobre el procés que s'inicia, en el cas de Gabi, sobretot assenyalat amb l'entorn familiar, beneficia l'infant o adolescent, sobretot perquè permet la possibilitat de resoldre el malestar, si és que efectivament les causes d'aquest es deuen a la discordança entre sexe i gènere i les expectatives socials derivades. En aquest sentit, evitar simplificacions, estereotips i essencialismes sobre el que significa ser nen (home), nena (dona) o trans, afavorirà també una infància i una vida més lliure i diversa.

Fotograma de *Gabi* (Engeli Broberg, 2021).

ACTIVITATS ABANS DEL VISIONAT

- 1** Fomentar les pràctiques mixtes durant la infància i adolescència, sense segregació de gènere, faciliten l'educació en valors i una adequada socialització dels infants. Aquesta idea és cada vegada més present en la coeducació en l'educació lectiva i no lectiva, tot i que no sempre ha imperat. Realitzar col·lectivament un mapa conceptual amb paper craft que reflecteixi les experiències amb relació al gènere durant la infantesa que han tingut els i les alumnes. Per exemple, es pot distribuir en blocs aquelles creences i mandats que s'ha associat habitualment als nens i a les nenes, des de joguines i colors i maneres de vestir, fins a actituds, personatges audiovisuals referents com expectatives professionals o vitals.

L'objectiu de l'activitat és adonar-se de la dimensió cultural del gènere des de la infància, i la normalització de certes creences que, si són imposades, poden esdevenir limitants.

- 2** L'audiovisual té un paper fonamental en la configuració dels imaginaris sobre el món, però també la literatura, el còmic i qualsevol forma de cultura en general. Es proposa la lectura del còmic juvenil "En un rayo de sol", de Tillie Walden (Edicions La Cúpula, 2019), una recreació de societat feminista i matriarcal a l'espai des d'una comprensió no binària del gènere i la sexualitat, que enriqueix de manera orgànica les aventures de Mia, l'adolescent protagonista.

Com trenca amb les convencions sobre el gènere i la dissidència sexual, el còmic?

Relacionar el llibre amb la bibliografia de l'escriptora de ciència-ficció Ursula K. Le Guin, i el seu llegat feminista.

3 El 31 de març se celebra el Dia Internacional de la Visibilitat Trans, una commemoració anual creada l'any 2009 per l'activista estatunidenca Rachel Crandell, en resposta a la poca visibilització que es donava a les persones trans en aquell moment dins l'agenda LGBTI+. Tot i l'existència del Dia Internacional de la Memòria Trans, el 20 de novembre, no es comptava amb cap dia dedicat a la visibilització d'aquesta part, la infantil, de la comunitat, així com tampoc per sensibilitzar respecte a la discriminació històrica i vigent d'aquesta.

Investigar sobre Rachel Crandell i el seu llegat com a activista trans: quins motius la porten a reivindicar la data del 31 de març, específicament? Quines altres personalitats trans coneixeu, dins o fora del nostre país? Quines són les seves demandes?.

4 El documental *Una niña* (2020), que a França s'ha convertit en un fenomen mediàtic i ha reactivat els debats sobre identitat trans i no binària i les persones menors d'edat, segueix de prop les lluites de la família de Sasha per aconseguir que l'acceptin tal com és. Com també veurem a *Gabi*, la família és la principal xarxa de suport de Sasha, tot i que no l'única. Sébastien Lifshitz, el realitzador, ha centrat bona part de la seva filmografia en temàtiques d'identitat sexual i de gènere.

En una entrevista afirma que li obsessional trobar la distància adequada entre ell i els protagonistes dels seus documentals, especialment a l'hora de trobar un punt de vista sobre la qüestió que s'hi retrati. També afegeix que no li interessa ser neutral, no vol tenir-hi una distància clínica: a què creieu que es refereix amb aquestes declaracions? Indagar sobre altres pel·lícules de la seva filmografia, com *Los Invisibles* (2012) o *Adolescents* (2019) per conèixer els seus interessos com a realitzador i el que el motiva a fer cinema. Quines altres pel·lícules o sèries amb personatges trans i/o no-binaris coneixeu?

Fotograma d'*Una niña* (Sébastien Lifshitz, 2020).

ACTIVITATS DESPRÉS DEL VISIONAT

1 La primera escena de la pel·lícula Gabi. Dels 8 als 13 anys ens presenta el personatge de manera doble: en la dimensió sonora, preval una veu en off en forma de la carta que des del present escriu a Gabi del futur, mentre que a la pantalla apareix enterrant una caixa metàl·lica, que, intuïm, conté aquesta carta. Redactar individualment una carta similar per la vostra versió del futur: què li diríeu? Quines coses no voldríeu deixar de dir o fer? Què es demana Gabi? Quin és l'objectiu d'escriure's?

2 L'Observatori contra l'homofòbia (L'OCH) ha registrat un total de 152 incidències vers el col·lectiu LGTBI en el període d'1 de gener a 28 de juny de 2023, el que suposa un increment del 7% respecte al nombre d'incidències registrades en el mateix període de 2022 (142). L'home gai és el col·lectiu més registrat (54,1%), seguit del col·lectiu trans (25,8%), el qual més de la meitat d'incidències són dirigides a dones trans, que han incrementat un 11,2%, seguides dels homes trans amb un 4,7%. La resta de col·lectius que han incrementat són l'home gai (11,2%) i la dona lesbiana (3%), que destaca, ja que és poc freqüent la denúncia de la lesbofòbia. I segons unes dades d'un estudi de la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Trans i Bisexuals realitzat el setembre de 2019, en el cas de la infància, el 72% de l'alumnat trans enquestat es va canviar de centre educatiu a causa de la discriminació.

Organitzar un debat a l'aula sobre les mesures del centre educatiu per combatre la discriminació: creieu que el vostre centre educatiu és un espai on poden donar-se violències LGTBI-fòbiques? Quines són? De quina manera es podria treballar col·lectivament per combatre-les? Quins recursos disposeu ara mateix per assenyalar-les? Són útils? Per què?

3 Internet i les xarxes socials poden resultar fonamentals per les persones LGTBIQ+, si a la vida real els manca el suport i l'acompanyament en moments de soledat o confusió. Us heu trobat mai en alguna situació similar, on les xarxes socials siguin una finestra de coneixement reveladora, o de xarxa, amb qüestions de la identitat, la sexualitat o el gènere?

Quins canals o comptes de Youtube, TikTok o Instagram, o altres xarxes socials, creieu que poden ser bons referents per a la comunitat trans, bisexual, gai, lèsbica o no-binària?

Organitzar-se per grups i projectar a l'aula algun dels posts o vídeos que per a vosaltres contribueixen a la sensibilització i al trencament de prejudicis i discriminacions LGTBI+.

GLOSSARI

Binarisme de gènere El binarisme de gènere estableix categories excloents com home/dona i masculí/femení, amb les quals totes les persones han de ser classificades. Cada moment històric defineix les característiques de cadascuna de les categories. Dins d'aquesta visió limitant del món, quan una persona demostra una característica que no correspon amb la categoria de gènere que li ha estat assignada, es considera que hi ha una desviació que ha de ser corregida.

Cis-gènere Dit de persones que s'identifiquen amb el sexe i gènere assignats en néixer.

Estereotips de gènere Forma amb què cada persona expressa el seu gènere a través de l'aspecte, els gustos, el comportament i l'aspecte. Es refereix a com ens expressem i a com som percebuts/ percebudes pels altres. Existeix l'expressió de gènere masculina, l'expressió de gènere femenina i les expressions de gènere andrògines. És important desvincular les nostres idees sobre l'expressió de gènere de les que fan referència a la identitat de gènere, donat que moltes persones no s'ajusten a les rígides expectatives socials.

No-binari Abarca totes les identitats que no encaixen dins del binomi homes i dones. Fa referència a la identitat de gènere, però no a la identitat sexual.

Transició El període de temps durant el qual una persona viu la transformació de gènere cap a la identitat de gènere amb la qual s'identifica. La transició pot passar per canviar-se el nom, prendre hormones, sotmetre-se'n a cirurgies en el pit, genitals o cirurgia plàstica, canviar els documents legals perquè consti el seu canvi de nom, aspecte i identitat. No totes les persones que s'identifiquen com a trans viuen aquest procés ni de la mateixa manera.

Visibilitat Representació de les persones en la seva diversitat, en termes de gènere, cultura, opció religiosa, opció sexual, etc. Reconeixement del seu dret a ser escoltades, a reconèixer la seva existència, amb dignitat. És important perquè la societat conegui les seves necessitats, desitjos i problemes específics i que així hi hagi més sensibilitat i menys discriminació.

PER SEGUIR A L'AULA

Filmografia

Victor XX (Ian de la Rosa), Espanya, 2015.

[*Se receta silencio*](#) (Miquel Missé i Aitor Aguirre), Espanya, 2021.

Autobiografia (Géraldine Charpentier), Bèlgica, 2018.

Out (Denis Parrot), França, 2018.

Mikele (Ekhiñe Etxeberria), Espanya, 2017.

Una niña (Sébastien Lifshitz), França 2020.

20.000 especies de abejas (Estibaliz Urresola), Espanya, 2022.

Tomboy (Céline Sciamma), França, 2011.

Fucking Amal (Lukas Moodysson), Suècia, 1998.

Entitats o recursos

[Candela](#)

[Colònies LGTBI+ Bandada](#)

[La lore. Espai jove sobre sexualitat, relacions i gènere](#)

[Recurs pedagògic Lliures en la diversitat](#)

[Glossari LGTBIQ+](#)

[Cruïlles. Atenció a adolescents LGTBI+](#)

[OCH. Observatori contra l'homofòbia.](#)

[Centre LGTBI+ de Barcelona](#)

La biblioteca de Nou Barris de la ciutat de Barcelona disposa d'un Centre d'interès Identitats Trans i Gènere.

La biblioteca de la de Sagrada Família-Josep M. Ainaud de Lasarte, també a Barcelona, disposa d'un fons especial de temàtica LGBTI.

PEL·LÍCULES RELACIONADES

Animació: Tècnica que permet dotar de moviment dibuixos o objectes inanimats mitjançant la presa fotograma a fotograma de cadascuna de les fases de descomposició del moviment.

Stop-motion: Tècnica d'animació que consisteix a filmar les imatges fotograma a fotograma (objectes, ninots de plastilina o intèrprets reals).

Veu en off: és el so d'una veu que sentim en una pel·lícula, però que no veiem qui la diu. Normalment, representa els pensaments d'una persona o serveix de fil conductor per explicar una història.

Pel·lícules fetes amb stop-motion

Grand Prix a la muntanya dels invents, (Flåklypa Gran Prix) Ivo Caprino, Noruega, 1975.

Fantastic Mr. Fox (Fantástico Sr. Fox), Wes Anderson, Estats Units, 2009.

El bosc de Haquivaqui (Dyrene i Hakkebakkeskogen) Rasmus A Sivertsen, Noruega-Països Baixos, 2016.

Pel·lícules sobre la natura

El cargol i la balena, Max Lang i Daniel Snaddon, Regne Unit, 2019.

Wolfwalkers, Tomm Moore i Ross Stewart, Regne Unit, 2020.

DADES DE CONTACTE

Si voleu aprofundir més en aquest o altres aspectes del cinema, els i les docents disposen d'accés gratuït a la Biblioteca del cinema de la Filmoteca amb tot tipus de recursos i bibliografia sobre cinema i cultura audiovisual.

Filmoteca de Catalunya

Filmoteca per a les escoles

filmoteca.escoles@gencat.cat

T 935 565 198

<https://www.filmoteca.cat/web/ca/article/filmoteca-les-escoles>

<https://filmotecaescoles.blog.gencat.cat>

Drac Màgic

drac@dracmagic.cat

T 93 216 00 04

www.dracmagic.cat